

עפ"ת 48523/12/14 - מחמד אלשוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 48523-12-14 אלשוי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת דבורה עטר
מערערים
נגד
מדינת ישראל
משיבים

פסק דין

1. בפני ערעור על גזר דינו של בית משפט לתעבורה בפ"ת (כב' הש' ר. וקסמן) בפל"א

7844-04-13, מיום 21.12.14.

2. הנאשם הורשע על פי הודייתו בביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ושימוש ברישיון נהיגה מזויף.

כמפורט בכתב האישום, ביום 20.2.13, נהג המערער ברכב פרטי, ללא רישיון נהיגה תקף, והוברר שתוקף רישיונו פג כבר בשנת 2001. המערער נהג בהיותו פסול לנהיגה ביודעין וללא פוליסת ביטוח תקפה, וכן השתמש במסמך מזויף בהציגו בפני השוטרים, רישיון נהיגה זמני שהונפק לו במרמה.

3. בית משפט קמא גזר על המערער את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, בחופף לעונש המאסר אשר הושת.

ג. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים.

ד. פסילה בפועל למשך שלוש שנים, שמניינה מיום שחרורו של המערער מהמאסר.

ה. פסילה על תנאי למשך שבעה חודשים.

4. ב"כ המערער הדגיש כי טעה בית משפט קמא בכך שהשית המערער מאסר בפועל. זאת בלא להעניק משקל בכורה להודייתו של המערער, תוך חיסכון בזמן שיפוטי וכן להבעת החרטה הכנה ונטילת האחריות שבכך. כמו גם לנסיבות ביצוע העבירה, בעת שהמערער נפל קורבן לתרמית והאמין כי הינו אוחז ברישיון נהיגה כדין.

עוד טען ב"כ המערער, כי שגה בית המשפט בכך שלא העניק את מלוא המשקל המתחייב לקולא, לנסיבותיו האישיות של המערער, אשר גדל ללא דמות אב, שהלך לעולמו בהיות המערער אך בן חצי שנה.

הוסיף וטען ב"כ המערער כי המערער נקלע לחובות כלכליים כבדים בשל הונאה של שותף עסקי וידו אינה משגת לשאת בתשלומים הנדרשים, על מנת לחדש את רישיון הנהיגה שלו. כן טען כי המערער אב לילדים הסמוכים על שולחנו, אשר מצבם הרפואי הבלתי שפיר של שניים מהם מחייב מזון ייעודי שעלותו הכספית גבוהה.

לדברי ב"כ המערער שגה בית משפט קמא גם בכך שלא אימץ את המלצות תסקיר שירות המבחן, להימנע מלהשית על המערער מאסר מאחורי סורג ובריח, ואף כי היה בעצם הפנייתו של המערער לשירות המבחן ודחיית הדיונים לשם מיצוי של הליך טיפולי משום נטיעת תקוות בליבו.

עוד לדברי ב"כ המערער טעה בית משפט קמא משלא נתן משקל הולם לחוות הדעת אשר הוגשה בעניינו של המערער מטעם המסגרת הטיפולית אליה פנה המערער מיוזמתו, ולא נתן דעתו למסקנותיה. בהקשר לכך אף ציין כי היה על משפט קמא לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי השיקום, אשר מתקיימים בעניינו של המערער ולאור מאפייניו ונסיבותיו האישיות, כמפורט דלעיל.

כן לדברי ב"כ המערער, העונש אשר השית בית משפט קמא חורג לחומרה, תוך מתן הדעת לנסיבות ולמדיניות הענישה הנוהגת והיה עליו להאריך את תקופת התנאי, תחת הפעלתו.

לאור האמור ובהסתמך על פסיקה שהגיש, עתר ב"כ המערער לבית המשפט לקבל את הערעור ולהאריך את המאסר המותנה .

7. ב"כ המשיבה טענה בדבר עברו התעבורתי המכביד של המערער. ממנו עולה כי עסקין במי שמזלזל תדירות בחוקי התעבורה ובלא מורא שב ונוהג ברכב, ללא רישיון תקף, תוך סיכון ממשי של משתמשי הדרך. כן הדגישה ב"כ המשיבה כי המערער ביצע עבירה זזה של נהיגה בפסילה, בגינה ריצה מאסר למשך 6 חודשים ואף הושת עליו המאסר המותנה שהופעל על ידי בית משפט קמא. ובנוסף כי שב על

מעשיו, גם לאחר מועד ביצוע העבירה, נשוא תיק זה.

בהסתמך על פסיקה שהגישה טענה ב"כהמשיבה כי יש להחמיר בעניינם של מבצעי עבירות של נהיגה בפסילה, לרבות ברכיב המאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא.

עוד לדבריה, כלל נסיבותיו האישיות של המערער כמו גם האמור בתסקירי שירות המבחן היו לנגד עיני בית משפט קמא ועל כן עשה עמו חסד והפעיל את המאסר הותנה בחופף במלואו לעונש המאסר אשר הושת עליו.

בהקשר לתסקירי שירות המבחן הוסיפה וטענה ב"כהמערער כי גם שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה להארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד המערער. אלא המליץ על השתת מאסר לריצוי בעבודות שירות, שלא ניתן היה ממילא ליישמה, מפאת משך המאסר המותנה. כן לדבריה, המלצת שירות המבחן נותרת בגדר המלצה בלבד. שכן על בית המשפט לשים לנגד עיניו, שיקולים נוספים, כמפורט בגזר הדין.

לאור כל האמור עתרה ב"כהמשיבה לבית המשפט לדחות את הערעור.

דין והכרעה

6. בית משפט קמא עמד ובצדק, על חומרת של העבירות בהן הורשע המערער, נסיבות ביצוען ופגיעתן המהותית בערכים החברתיים המוגנים. ובכללם כיבוד החלטות שיפוטיות וכן סיכון בטחון הציבור והמשתמשים בדרך. גם מדיניות הענישה המחמירה המתחייבת נוכח כך, הובאה לידי ביטוי בגזר הדין, תוך הפנייה לפסיקה רלוונטית המבססת את מתחם העונש ההולם, כפי שקבע בית משפט קמא.

7. נמצאנו למדים כי בית משפט קמא נתן דעתו לכלל השיקולים המתחייבים. אלה שלקולה, לרבות נסיבותיו האישיות של המערער והפגיעה בו ובסמוכים על שולחנו וכן הודייתו בביצוע העבירות תוך נטילת אחריות על המעשים. ומנגד, לעברו התעבורתי המכביד של המערער, אשר רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2001 ובעזות מצח, שב ונוהג בזמן פסילה, בלא להפנים את הפסול שבמעשיו וחרף מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו. המערער אף הוסיף חטא על פשע בעת שעשה שימוש ברישיון נהיגה זמני שקיבל לידי בכחש, בכוונה להטעות את גורמי האכיפה.

8. גם שאלת הארכת המאסר המותנה נדונה על ידי בית משפט קמא ובצדק לא מצא כי עניינו של המערער בא בגדר המקרים החריגים בהם יורה בית המשפט כאמור, בשים לב לסך כל הנסיבות לחומרה דלעיל.

9. בצדק אף קבע בית משפט קמא כי לא מתקיימים בעניינו של המערער שיקולי שיקום בגינם יש לסטות

ממתחם העונש ההולם. זאת לאור העולה מהתסקיר בדבר הספק ביכולתו של המערער להשתקם והיעדר המלצה להארכת המאסר המותנה, אלא להטיל מאסר לריצוי בעבודות שירות. המלצה בלתי ישימה על פניה, בשים לב למשך המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד המערער. גם חוות הדעת עליה סמך ידיו המערער לא נעלמה מעיני בית משפט קמא וכפי שציין לא היה גם באמור בה, כדי להטות את הכף, לעבר האינטרס הפרטי של המערער ושיקומו ולהארכת המאסר המותנה.

10. בסופו של יום אף לא מיצה בית משפט קמא את הדין עם המערער ברכיב המאסר בעת שגזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל והפעיל את המאסר המותנה בן 8 החודשים, במלואו, בחופף לתקופה זו.

11. לאור סך כל האמור לעיל, לא מצאתי כי נפלה כל טעות בגזר דינו של בית משפט קמא ודין הערעור להידחות.

ניתן היום, כ"ו שבט תשע"ה, 15 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.